

Psycho Night

“เรารักเธอนะ” เสียงของเวียนนา หญิงสาวรูปร่างสูง ผิวขาวอมชมพู กระชับขำขันหูชายหนุ่ม ถ้อยคำนั้นทำเอาเขารู้สึกขนลุกชูไปทั้งตัวอย่างบอกไม่ถูก เวียนนาเป็นเด็กผู้หญิงตั้งใจเรียน และไม่ค่อยคุยกับใคร แต่ด้วยหน้าตาของเธอก็สามารถดึงดูดให้ผู้ชายมาผูกพันได้มากมาย แต่ทุกครั้งหลังจากเวียนนาคบกับแฟนได้ 7 วัน แฟนของเธอก็จะตายโดยไม่ทราบสาเหตุ หลายครั้งที่ตำรวจพยายามหาสาเหตุการตายของผู้ชายเหล่านั้น แต่กลับไม่พบหลักฐานอะไรเลย “อากัส คีนี่มาตีวงหนังสือให้เราหน่อยสิ” เวียนนาต่อสายโทรศัพท์ไปยังอากัสแฟนหนุ่มของเธอ เวลาผ่านไปครึ่งชั่วโมงอากัสก็มาอยู่ในห้องเธอ “เรามีของขวัญจะให้แกด้วยแหละ” เวียนนายิ้มอย่างมีเลศนัย “อะไรหรอที่รัก” อากัสส่งยิ้มหวานให้หญิงสาวที่รัก “มันอยู่ในกล่องนะมีหลายชิ้น ช่วยเลือกที่ได้มัยว่าจะเอาชิ้นที่เท่าไร” เธอพูดแล้วยิ้มมุมปาก “ชิ้นที่สามก็ได้ครับ” เธอหาผ้ามาปิดตาอากัส “รอแป๊บนึงนะคะที่รัก” เธอกระชับขำขัน เธอเดินเข้าไปหยิบของในกล่อง ชายหนุ่มที่ปิดตาอยู่รอเธออย่างใจจดใจจ่อ เธอหยิบของขวัญชิ้นที่ 3 ชิ้นที่ชายหนุ่มเลือกขึ้นมา เลื่อยคือของขวัญชิ้นนั้น เธอสวมกอดเขาจากข้างหลังและใช้เลื่อย สัมผัสกับคอของแฟนหนุ่มอย่างเลือดเย็น เธอขยับเลื่อยไปมาช้าๆ ชายหนุ่มกรีดร้องด้วยความเจ็บปวด เลื่อยของเขาไหลพุ่งออกมาจนเต็มห้องไปหมด เธอหันคอของชายหนุ่มจนเกือบขาดแล้วเธอก็หยุด จากนั้นเธอเดินเข้าไปในห้อง ถีอชุดมีดผ่าตัดเข้ามา เธอค่อยๆ กรีดมีดลงบนหน้าอกของเขา และทำการควักหัวใจออกมา เธอว่ามันไปล้างและใส่ตู้กระจกใสไว้ จากนั้นเธอลากศพของชายหนุ่มลงไปไว้ในห้องชั้นใต้ดิน ในนั้นมีศพผู้ชายอยู่หลายคน ทุกคนถูกฆ่าด้วยวิธีที่ต่างกัน ไม่ว่าจะเป็น รัศคด้วยเส้นลวดหนาม บางศพถูกมีดกรีดลำคอและนำศพไปแช่ในกรดกำมะถัน ถึงแม้วิธีฆ่าจะต่างกันเธอทุกศพก็ถูกควักหัวใจมาใส่ในตู้กระจกใส แต่ทุกศพที่เธอเคยฆ่าก็ไม่ได้อยู่ที่นี้ทั้งหมด บางศพที่ทำการนั้นแล้วใส่ในกระเป๋าดำเดินทางก่อนที่จะทิ้งลงในแม่น้ำบ้าง โยนลงข้างทางบ้าง ทุกๆ คืนเธอจะเดินลงมาห้องใต้ดินเพื่อมาดูศพที่เธอเก็บไว้ เธอเข้าไปกอดกับศพที่เธอมัดแขนสองข้างไว้ และบรรจงจูบ จากนั้นเธอลงไปนอนกับศพที่อยู่ในโลงแก้ว และจูบอีกเช่นกัน ทุกๆ หนึ่งสัปดาห์ศพจะเพิ่มขึ้นทุกครั้ง เข้าวันหนึ่งเธอเดินไปเรียนตามปกติแล้วไปพบกับใครคนหนึ่งเข้า “ขอโทษครับผมรีบไปหน่อย” เธอเงยหน้าขึ้นแล้วพบกับชายหนุ่ม เธอยิ้มหวานให้เขา “ไม่เป็นไรค่ะ” ชายหนุ่มประคองตัวเธอลุกขึ้น “จะไปเรียนหรอครับ ให้ไปส่งมัย” เธอยิ้มมุมปากแล้วพยักหน้า “หนูชื่อเวียนนาคะ เรียนอยู่ม.6” “พี่ชื่อจากร์ ยินดีที่ได้รู้จักนะครับน้องเวียนนา” ทั้งคู่ส่งยิ้มให้กัน จากร์ขอช่องทางติดต่อเวียนนาและทั้งคู่มักจะนัดพบกันเสมอ จากร์ทำงานเป็นตำรวจหน่วยอาชญากรรม แต่เวียนนาไม่เคยรู้ว่าเขาทำอาชีพอะไร และเขาเองก็ดูจะไม่รู้ว่าเวียนนาเป็นอะไรเหมือนกัน ☺ “เวียนนาคะ วันนี้หนูว่างมัย” “ว่างค่ะ” ปลายสายตอบกลับ ทั้งคู่นัดเจอกันที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง “วันนี้หนูน่ารักจังเลยนะคะ” จากร์พูดแล้วยื่นกุหลาบสีไวน์แดง ที่มี

ความหมายว่าเธอช่างมีเสน่ห์เหลือเกิน ให้เวียนนา เธอรับมาแล้วส่งยิ้ม เมื่อทั้งคู่ทานอาหารเสร็จ จากัวร์จับมือเวียนนาแล้วเดินมาที่ตึกแห่งหนึ่ง “พี่รักเวียนนานะคะ เป็นแฟนกับพี่ได้มั้ย” เธอพยักหน้าตอบรับ เมื่อทั้งคู่หันหน้าไปทางตึกตรงข้ามแสงไฟสีชมพูก็สว่าง เมื่อมองดูดีๆ แล้วมันคล้ายกับรูปหัวใจ “น่ารักจังนะคะ” เธอยิ้มแล้วหอมแก้มจากัวร์ และเขาเองก็จับมือเธอขึ้นมาจูบเบาๆ ตลอดเวลาที่คบกันจากัวร์ดูแลเธอดีมาก และแล้วก็ถึงคืนที่6ที่ทั้งคู่คบกัน ด้วยความผูกพันทำให้เวียนนาตัดสินใจไม่ถูกว่าจะมือกับจากัวร์ดีมั้ย เธอนัดเขามาเจอเหมือนคนที่ผ่านมา แต่ทว่าจากัวร์ติดงานต่างจังหวัดเลยมาหาเธอตามนัดไม่ได้ คืนนี้เธอจึงเดินลงไปในห้องใต้ดินเช่นเคย เธอจุดเทียนบนโต๊ะที่เปื้อนไปด้วยคราบเลือด เทค้อยๆรินไวน์ลงในแก้วใบสวย และเดินไปหยิบหัวใจในตู้กระจกและหยิบมันมาใส่จานและกลับมานั่งที่โต๊ะ เธอจิบไวน์แล้วค่อยๆหันหัวหน้านั้นราวกับว่ามันเป็นสตั๊กยั๊วอย่างนั้น เธอหันและค่อยๆกินมัน และจิบไวน์ทีละนิด ทีละนิด “กร๊ิง!!!” เสียงโทรศัพท์เธอดังขึ้น “คิดถึงพี่จากัวร์จังคะ” “ไว้พี่เสร็จงานแล้วจะพาไปเที่ยวนะคะ” “ไว้เจอกันนะคะ” เธอคาดวงสายแล้วกลับมาทานต่อ จากัวร์เป็นเหยื่อรายแรกทีรอดจากการฆ่าในคืนที่6 เวลาผ่านไปจากัวร์กลับมาหาเวียนนา เธอทำตัวปกติทุกอย่าง และเขาก็เช่นกัน บางครั้งความผูกพันมันก็ทำให้เวียนนาฆ่าเขาไม่ลงเหมือนกัน ผ่านไป14วันที่คบกับ ในคืนนี้จากัวร์เป็นคนเอ่ยปากมาหาเวียนนาเอง เธอเตรียมของรอต้อนรับเขาอย่างดี ก็อกๆ เสียงเคาะประตูดังขึ้น เวียนนาลุกขึ้นไปเปิดประตู เธอมองเห็นช่อดอกกุหลาบสีแดงจำนวน21ดอก ความหมายของมันก็คือ ชีวิตนี้ฉันมอบให้เธอ จากัวร์สวมกอดเธออย่างอบอุ่น ทั้งสองเข้าไปในห้องและทานอาหารด้วยกัน “รอนานมั๊ยคะ” จากัวร์เอ่ยปากถาม “ไม่นานนะคะ” เธอยิ้ม “ปกติแค่7วัน หนูก็ฆ่าได้แล้วนะคะ” จากัวร์ยิ้ม “พี่รู้สินะ” “แล้วรอมานั่ง14วันนี่นานมั๊ยคะ” “ไม่รู้สิคะไม่เคยรอนานขนาดนี้” “แล้วหนูจะฆ่าพี่มั๊ยคะ” “พี่กล้าเอามีดกรีดแขนตัวเองแล้วหยดลงไปแก้วไวน์ใบนี้มั๊ยหละ” เธอยื่นแก้วไวน์ไปให้จากัวร์ “จะกินหรือคะ” จากัวร์หยิบมีดมากกรีดแขนแล้วหยดเลือดลงแก้วไวน์ “มาสิบคืดหรือคะ” เธอมองแล้วหยิบแก้วเลือดของจากัวร์มาดื่ม “จะว่านั้นก็ได้อะ แต่พี่ก็รักหนูจริงๆนะคะ” “พี่จะจับหนูมั๊ยคะ” “ยังตัดสินใจไม่ได้ แต่พี่ก็ทำไม่ลงหรอก” “พี่มันใจว่าจะผ่านคืนนี้ไปได้หรือคะ” เวียนนายิ้มมุมปาก “แล้วหนูคิดว่าคืนนี้หนูจะฆ่าพี่ได้มั๊ยคะ” จากัวร์หยิบช่อดอกกุหลาบขึ้นมาแล้วใช้นามกรีดไปที่แก้มของเวียนนา “น่าสนใจไม่เบาเนี่ยคะ” เวียนนายิ้มแล้วก้มหน้าลงไปหาจากัวร์ “มานี่สิคะจะพาไปเล่นสนุก” เธอจูงมือจากัวร์ลงไปยังห้องใต้ดิน “นี่ศพที่หนูฆ่าหรือคะ” เขาเดินตามหลังเวียนนา “แล้วพี่อยากอยู่ในนี้บ้างมั๊ยคะ” เวียนนาก้าวขาลงไปในห้องศพและกอดศพเหมือนทุกครั้งที่เคยทำ “แล้วหนูกล้าทำพี่หรือคะ” “แล้วพี่กล้าจับหนูมั๊ยหละคะ” “พี่จะไม่จับเธอเพราะพี่รักเธอคะ” เวียนนาเดินเข้าไปหยิบของในกล่องมาหนึ่งชิ้น เธอหยิบเข็มมาหนึ่งด้าม “ถ้าพี่ทนได้หนูจะไม่ฆ่าพี่ดีมั๊ยคะ” เธอใช้เข็มแทงลงไปใต้จากัวร์ช้าๆ แม้ว่าเขาจะเจ็บแค่ไหนเขาก็ไม่เคยบอกให้เธอหยุด จนกระทั่งเธอใช้เข็มที่เธออาบยาพิษ

แทงไปที่หัวใจของจ้าวรจนเขาล้มลง “ขอบคุณที่ทนได้นะคะที่รัก” เธอก้มลงไปกระซิบข้างหูของเขา เธอใช้มีดผ่าตัดกรีดไปที่หัวใจของเขาแล้วควักมันออกมาและกอดมันไว้ เธอใช้เลือดของเธอที่พุ่งออกมา เขียนบนพื้นว่า “หนูรักพี่นะ” เธอก้มลงจูมพิษจ้าวร เธอรอคอยมาตลอด รอคอยคนที่จะยอมเจ็บเพื่อเธอ เธอใช้ไซยาไนด์หลอดสุดท้ายฉีดไปที่หัวใจของตัวเอง และเธอก็ล้มลง กุหลาบสีดำที่แปลว่า รักนิรันดร์ และมันไม่เคยมีจริง ในโลกของเธอในวันนี้กลายเป็นกุหลาบสีแดงที่จ้าวรมักจะให้เธอเสมอ รักนิรันดร์และไม่มีวันจางไปจากหัวใจ “เราจะอยู่ด้วยกันตลอดไปนะคะพี่จ้าวร”